Ostrów 2015/07/02

Wojciech Szczygieł
….....
37-700 Przemyśl

Straż Miejska w Jaśle
ul. PCK 2A
38-200 Jasło

SM 5520.14.2015-05-12.123

dot. przejazdu na czerwonym świetle w dniu 2015/05/12 o godz. 13:47:57 nr ….....

Nawiązując do pisma z dnia 19-06-2015, uznaję rozpoczęcie przez Straż Miejską w Jaśle procedury związanej z ujawnieniem wykroczenia z art. 96 par. 3 k.w w związku z art. 78 ust 4 z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Z 2012 r. poz. 1137, ze zm.). - **za bezzasadne.**

W piśmie do Straży Miejskiej w dniu 18-06-2015 r. oświadczyłem, że wskazanym na fotografii pojeździe o nr rej. …..... w dniu 2015/05/12 w godz. 13:47:57 – 13:47:59 znajdowało się dwóch uprawnionych do prowadzenia pojazdu kierowców (bracia):

Dane wymagane:

PESEL:	….....
Imię i nazwisko użytkownika:	Wojciech S.
Imiona Rodziców (nazwisko rodowe matki):	….....
Data i miejsce urodzenia:	….....
Nazwa, seria i nr dokumentu tożsamości:	….....
Numer prawa jazdy:	….....
Numer blankietu:	….....
Data wydania:	….....
Data uprawnień:	
Kategoria:	B
Wystawca:	Prezydent Miasta Przemyśla

oraz

PESEL:	….....
Imię i nazwisko użytkownika:	Ireneusz S.
Imiona Rodziców (nazwisko rodowe matki):	….....
Data i miejsce urodzenia:	….....
Nazwa, seria i nr dokumentu tożsamości:	….....
Numer prawa jazdy:	….....

Numer blankietu: ….....
Data wydania: ….....
Data uprawnień:
Kategoria: B
Wystawca: Prezydent Miasta Przemyśla

Podczas ustalania stanu rzeczywistego podczas ujawnionego wykroczenia istotnym okazał się fakt, że zdarzenie o którym mowa w Państwa wezwaniu z dnia 2015/06/01 miało miejsce ponad miesiąc temu – wskazani użytkownicy nie są w stanie przypomnieć sobie – który z nich prowadził w rzeczonej chwili pojazd, którym popełniono wykroczenie.

W związku z powyższym – **prosiłem o dostarczenie dowodu w postaci fotografii przodu pojazdu z dnia 2015/05/12 w przedziale godzinowym: co najmniej 13:45:00 – 13:50:00** lub dowodu w innej formie (np.: zapis dowolnej kamery monitoringu miejskiego we przedziale godzinowym 13:47:00 – 13:48:00.) tak, aby jasna i bezdyskusyjna okazała się możliwość określenia tożsamości osoby prowadzącej pojazd – **dowodu takiego nie otrzymałem**.

Ponawiam zatem prośbę o:

- dostarczenie wzmiankowanego wyżej dowodu – w tym przypadku rzeczywisty sprawca wykroczenia podda się karze zgodnie z obowiązującymi przepisami lub,
- ukaranie użytkownika **wg własnego uznania** spośród wymienionych wyżej użytkowników z podaniem uzasadnienia dokonanego wyboru,
- bądź ugodowe umorzenie postępowania – w tym przypadku wskazani użytkownicy (solidarnie) deklarują wpłatę kwoty 100,00 zł na rzecz wskazanej przez Straż Miejską w Jaśle fundacji zajmującej się pomocą na rzecz ofiar wypadków komunikacyjnych i bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

UZASADNIAJĄC:

Obowiązek pozytywnej reakcji na żądanie Straży Miejskiej w Jaśle, wystosowane w trybie art.78 ust.4 ustawy Prawo o ruchu drogowym przede wszystkim nie posiada charakteru bezwzględnego, o czym świadczy końcowy fragment wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 marca 2014 roku (sygn. P 27/13) opubl. Dz_U. Z 2014 r. Poz.375.

W świetle przedmiotowego wykroczenia trudno a limine kwestionować konstytucyjność przepisu art.96§3 kw, choć jego stosowanie - czego dowód stanowi brak jednomyślności sędziów Trybunału (w sprawie zgłoszono aż trzy zdania odrębne), musi być wolne od automatyzmu oraz dokonywać się z zachowaniem w polu widzenia konieczności poszanowania konstytucyjnych a nawet traktatowych (EKPCz) praw i wolności człowieka. Uwaga ta rodzi natomiast daleko idące konsekwencje tego przepisu.

Wysłowiony tam jednoelementowy de facto katalog okoliczności upoważniających właściciela lub posiadacza pojazdu do niewskazania personaliów kierującego, nie posiada jednak - o czym

tym razem przekonuje treść wzmiankowanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego, charakteru zamkniętego. Dopełniają go bowiem sytuacje, w ramach których aktualizuje się ochrona wartości o charakterze fundamentalnym. Brak ich specyfikacji w treści ustawy (tu: w art.78 ust.4 ustawy Prawo o ruchu drogowym) nie stanowi przeszkody dla odwoływania się do ich istnienia, skoro chronione są one przepisami o randze konstytucyjnej.

(a) Już choćby zatem z treści uzasadnienia wspomnianego wyroku Trybunału Konstytucyjnego (teza 3.1.1) wynika, że zasada nemo tenetur se ipsum accusare (art. 42 ust.2 Konstytucji RP), zgodnie z orzecznictwem tego Trybunału (por. wyrok z dnia 6 grudnia 2004 roku sygn. SK 29/04, Dz,U. z 2004r. Nr 264 poz.2641, teza IX) oraz orzecznictwem Sądu Najwyższego (por. wyrok SN z dnia 09 lutego 2004 r. sygn. akt VKK 194/03 opubl. OSN KW z 2004r. z.4 poz.42) znajdująca zastosowanie już od momentu pierwszej czynności organów procesowych, skierowanej na ściganie określonej osoby (co oznacza, że jej aktualizacja nie jest uzależniona od faktu formalnego przedstawienia zarzutu), upoważnia właściciela lub posiadacza pojazdu do przyjęcia w warunkach żądania wystosowanego w trybie art.78ust.4 ustawy Prawo o adwokaturze postawy milczącej, i to bez ryzyka narażania się na odpowiedzialność wykroczeniową z art.96§3kw.

(b) Inną, obok prawa do obrony realizowanej w sposób bierny, fundamentalną wartością objętą gwarancją konstytucyjną, jest prawo do ochrony życia rodzinnego (art. 47 Konstytucji RP) i trudno — w przekonaniu uznać, by na gruncie art.96§3 kw w zw. z art.78 ust.4 ustawy Prawo o ruchu drogowym doznawała ona usprawiedliwionego ograniczenia, na warunkach o których mowa w art.31 ust.3 Konstytucji RP. Skoro bowiem, prawo do ochrony życia rodzinnego jest tak cenne, iż może stanąć na przeszkodzie wymierzeniu sankcji za szczególnie poważny (bo przybierający postać przestępstwa lub przestępstwa skarbowego — art.183§1 kpk, art.182§1 kpk, art.41§1 kpw, art.240§3 kk) brak posłuchu zasadzie wyrażonej w art. 83 Konstytucji RP (por. teza wyroku Trybunału Konstytucyjnego 3.1.4 in principia), to tym bardziej nie sposób twierdzić, że konstytucyjnego (a także traktatowego — art. 8 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka) usprawiedliwienia doczeka się poświęcenie tej wartości w sytuacji, gdy na drugiej szali znajdą się dobra mniej cenne od chronionych przepisami statuującymi typy przestępcze, a mianowicie takie, których naruszenie stanowi jedynie wykroczenie (notabene, w przypadku osób najbliższych, owa wartość chroniona przepisem art.96§3 kk, jest złudna bowiem w postępowaniu wykroczeniowym o ten czyn, dysponent pojazdu będzie mógł na podstawie art. 41§1 kpw w zw. z art.182§1 kpk skorzystać z prawa do odmowy złożenia zeznań; wówczas jednak złożone przez niego w trybie art.78 ust.4 Prawo o ruchu drogowym oświadczenie nie będzie mogło stanowić dowodu — por. R. Kmiecik „*Glosa do uchwały SN z dnia 30 listopada 2004 r., I KZP 26/04 Teza 2*" OSP 2005/10/117, s. 526-527). Ten aspekt, jak się wydaje znalazł się poza zakresem dociekań Trybunału Konstytucyjnego, co nie oznacza, iż Straż Miejska w Jaśle w tym miejscu uzurpuje sobie prawo do zastępowania go w procesie badania konstytucyjności przepisu art.96§3kw. W przedmiotowym wywodzie nie chodzi bowiem o odpowiedź na pytanie dotyczące zgodności wymienionego przepisu z Konstytucją, lecz o wskazanie, ze obok okoliczności objętych zakresem normowania przepisu art.42 ust.2 Konstytucji RP (potwierdzonych zresztą mocą rozważanego tutaj wyroku Trybunału Konstytucyjnego), Ustawa Zasadnicza przewiduje również inne sytuacje wprost uwalniające wezwanego w trybie art.78 ust.4 ustawy Prawo o ruchu drogowym od obowiązku udzielenia Straży Miejskiej w Jaśle żądanej odpowiedzi.

Podsumowując, w moim przekonaniu zasada wyrażona w art.47 Konstytucji RP upoważnia właściciela lub posiadacza pojazdu do przyjęcia postawy milczącej (tj. nie aktualizuje obowiązku wskazania kierującego pojazdem), i to bez ryzyka narażania się na odpowiedzialność wykroczeniową z art.96§3kw, w sytuacji gdyby odpowiedź na żądanie wystosowane w trybie art. 78ust.4 ustawy Prawo o adwokaturze mogło:

(a) narazić go na odpowiedzialność za wykroczenie,
(b) narazić osobę dla niego najbliższą na odpowiedzialność za wykroczenie.

Wojciech S.